

Я сьогодні був коло моря
Купався й почуваю що прохолонув.
От не хватало ще горя —
А чому ж здорові Цехмистряк і Рібаков?

Година була безнадійно похмура.
Вітер з Японії, море брикалось бурунами.
Чомусь уявлялось, як розбивають мури
І подобалось, як море кепкувало над нами.

Ходили ходили втрюх по жовтому шосе —
Скільки тут каміння і яка розкішна зелена!
Музики так багато як в поезіях de Musset
І подихів і шепотів і бентежного вина.

А тепер я мерзну, мене морозить.
Я накинув шинелю, над апаратом ніч.
Будуть снитися скелі та дикі кози
А може курені, Січ.

9. VI. 1916. Владивосток

Море. Цехмистряк і Рібаков — солдати телеграфної роти, приятелі поета.

[З циклу «Осінь рана».](#) 1915—1916.

Текст наводиться за збірником [«Михайль Семенко. Поезії»](#), 1990 .